

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1977

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Tolv måneder er gået, og det er igen den sidste aften i det gamle år; for nogle af os blev det tolv måneder, der fulgte hinanden i flyvende fart, for andre har de snarere slæbt sig af sted - der er gode minder og dårlige, når vi ser tilbage på 1977 og ikke to mennesker i verden vil huske året ens; ikke engang her i Danmark.

Det er vanskelige tider, vi lever i. Ikke blot kaster den internationale økonomiske krise og usikkerhed fortsat sin slagskygge ind over vort samfund, den blinde terror har også vist sig meget nær ved vore grænser, og vold er ikke længere et sjældent fænomen i vort eget land. Så meget synes at være blevet uoverskueligt og kompliceret, og viljerne kan synes mindre og mindre villige til at bøje sig mod hinanden herhjemme såvel som ude. På den baggrund er det ikke mærkeligt, om vi fristes til hver for sig at lukke omverdenen ude og forsøge at have nok i os selv. Der er store værdier at finde ved at leve i harmoni med sine nærmeste omgivelser, men selvtilstrækkeligt at stikke hovedet i busken og lade verden gå sin skæve gang er uansvarligt, for det ødelægger netop det, vi troede at bevare.

Der er måske dem, der vil mene, at forskellighederne i vort land er blevet så store, at man kan spørge, om vi stadig kan kaldes et folk; er vi da ved at gå i opløsning som folk og som nation?

Det tror jeg ikke et øjeblik. Opfattelserne af mangt og meget kan være forskellige, og der diskuteres ivrigt og somme tider højroset, men et folk skal ikke forstås som et antal mennesker, der mener og tænker ens; den gamle udlægning af begrebet folk forudsatte altid et fælles sprog og et fælles land, en fælles historie og fælles traditioner. Danmark er vort land. Danskere kalder vi os, og de to ord går så langt tilbage i historien, at ingen kilder kan fortælle, hvornår vi først begyndte at bruge dem om os selv.

Vi ved, at den økonomiske krise, som hærger verden, sulten, fattigdommen,

ufreden og truslerne mod vort miljø stiller os over for voksende udfordringer. Vi ved også, hvor svært det kan være for nationerne at samarbejde om de nødvendige løsninger. Men det må ikke føre til, at vi falder tilbage på os selv og forsøger at løse problemerne alene, måske på bekostning af andres berettigede interesser.

'Hvert menneskes dødnedbryder mig, fordi jeg har del i menneskeheden' - sådan skrev digteren John Donne i det 17. århundrede. Det er ord, som jeg tit må tænke på, når talen falder på det, vi kalder 'den store verden'.

Både det officielle Danmark og mange, mange enkeltpersoner har forsøgt at påtage sig det ansvar og ser en udfordring i at være med til problemernes løsning. Dansk indsats værdsættes meget højt rundt omkring i verden, noget som Prinsen og jeg gang på gang har fået at høre. De anerkendende ord om Danmark er noget, som jeg synes, vi alle kan være stolte af, og det må være en spore for os til ikke at tabe modet eller troen på, at vore bidrag er til nytte.

Hvad ønsker vi så for det ny år? At de ord stadig må have indhold og mening for os, som står i den gamle sang:

'der har jeg rod -derfra min verden går',

at vi i bevidsthed om vor egenart som danskere ikke må savne mod eller kræfter til at tage de udfordringer op, som udefra møder os; at vi hver især både hjemme og ude åbent tør tale ud om, hvad der ligger os på sinde: ikke kun ved at snakke med meningsfæller, men heller ikke ved at råbe vor egen mening op i hovedet på vore modstandere og så kalde det en diskussion! Året igennem kommer prinsen og jeg og vore to drenge og hele vor familie i kontakt med uendeligt mange mennesker og møder overalt en sådan varme og hjertelighed, at ord slet ikke kan udtrykke den taknemmelighed vi føler.

Jeg bringer en tak til alle i det danske samfunds tjeneste, der hjemme som ude har gjort en indsats for vort land. Jeg takker særligt dem, som med liv og færlighed som indsats står rede til at værne om vort samfunds tryghed og sikkerhed.

Til Færøerne og Grønland sender Prinsen og jeg vore varme ønsker for det ny år. Henover de geografiske afstande går altid en vågen og levende interesse for disse

folkesamfund, og vi glæder os til til sommer at gense Færøerne og håber, at et besøg i Godthåb må blive muligt.

Det er med bekymring, vi nu går ind i et nyt år, hvor så mange vil stå uden arbejde. Mest af alt tænker jeg på de mange unge, som ser sig ude af stand til at finde beskæftigelse, og som måske endnu aldrig har fået lov at opleve tilfredsstillelsen og udfordringen ved et fast arbejde. Måtte det ny år bringe lysning og nyt håb.

Vi mennesker frygter det ukendte, og intet er så ukendt som det ny år. De gamle tog varsler, og vi bruger at opstille prognoser og beregninger, men inderst inde ved vi dog, at vi må tage dagene, som de kommer.

Gid da ingen i vort land må opleve, hvad der ikke kan bæres, og gid alle med fortrøstning tør give sig fremtiden i vold, gid 1978 må blive et glædeligt nyt år. Gud bevare hver enkelt af os.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1977>